

Ur.broj: 1412-02-751/2-5-VB-14
U Zagrebu, 17.02.2014.

DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Koturaška cesta 43/IV
10 000 Zagreb

Žalitelj:
Naručitelj: Hrvatske vode, Zagreb

PREDMET: Očitovanje odabranog ponuditelja Hrvatskog restauratorskog zavoda, Zagreb na žalbu žalitelja i odgovor naručitelja na žalbu u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: provedba arheoloških istraživanja na lokalitetu Sv. Jakov u Gazi na području izgradnje desnog nasipa Kupe km 0+000 do kn 2+400 u G. Mekušju, I faza izgradnje nasipa u G. Mekušju, 2013/S 002-0099621

veza: Vaša KLASA: UP/II-034-02/14-01/151, URBROJ: 354-01/14-3 od 11. veljače 2014.

Hrvatski restauratorski zavod zaprimio je dana 13.02.2014. Vaš Zaključak kojim ga pozivate da, kao odabrani ponuditelj u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: provedba arheoloških istraživanja na lokalitetu Sv. Jakov u Gazi na području izgradnje desnog nasipa Kupe km 0+000 do kn 2+400 u G. Mekušju, I faza izgradnje nasipa u G. Mekušju, da svoje očitovanje na žalbu te odgovor na žalbu naručitelja.

AD.1.

Kao što sam Žalitelj u svojoj žalbi navodi, Hrvatski restauratorski zavod je, temeljem Uredbe o spajanju javnih ustanova restauratorske djelatnosti (NN 2/97, 119/01) osnovan, između ostalog, i u svrhu obavljanja konzerviranja i restauriranja pokretnih i nepokretnih spomenika kulture. Budući su zaštitna arheološka istraživanja odnosno sva arheološka istraživanja arheoloških lokaliteta obuhvaćena pojmom „konzerviranja i restauriranja nepokretnih spomenika kulture“ (s obzirom da su svi arheološki lokaliteti nepokretni spomenici), iz čega proizlazi da Hrvatski restauratorski zavod obavlja upravo registriranu a ne neregistriranu djelatnost, to žalbeni navodi žalitelja nisu osnovani.

Dokaz: Tumačenje Ministarstva kulture (kao nadležnog ministarstva) odredaba Uredbe o spajanju javnih ustanova restauratorske djelatnosti; KLASA: 612-01/14-01/0025; URBROJ: 532-06-01-01/1-14-02 od 5. veljače 2014.

AD.2.

Što se navoda o narušavanju tržišnog nadmetanja tiče, ističemo slijedeće.

Ostvarenje vlastitog prihoda Hrvatskog restauratorskog zavoda i drugih proračunskih korisnika utvrđeno je čl. 52. Zakona o Proračunu (NN 87/08, 136/12) te čl. 39. i 40. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2013. godinu (NN 152/13), kojima su regulirani način ostvarenja, raspolaganja i namjena ostvarenih vlastitih prihoda. Sukladno članku 40. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2013. godinu, vlastitim prihodima korisnici podmiruju rashode nastale obavljanjem poslova na tržištu i u tržišnim uvjetima na temelju kojih su vlastiti prihodi i ostvareni. Slijedom toga, ponudbena cijena za provedbu arheoloških istraživanja na

lokalitetu sv. Jakov u Gazi iskazana je po načelu pune cijene koštanja, dakle s iskazanim ukupnim troškovima izvršenja radova.

Pod ukupnim troškovima podrazumijevaju se:

- direktni troškovi realizacije koji uključuju: troškove rada, troškove materijala, troškove boravka na terenu, troškove usluga vanjskih suradnika i drugih pravnih osoba koje će biti uključene u realizaciju preuzetih obaveza te
- indirektni troškovi realizacije koji čine dodatak – doprinos pokrića za materijalne rashode ustanove te korištenje uređaja i opreme ustanove tj. za unaprijeđenje djelatnosti (analogno trošku amortizacije kod trgovačkih društava).

Slijedom toga, u potpunosti je netočan navod da proračunski korisnik „nema troškova stručne radne snage, alata, strojeva i opreme jer je iste osigurala na drugi način, putem proračunskih sredstava Državnog proračuna pa je ukupan iznos ponude ekstra profit koji će... ostvariti.“ Naime, u ponudbenoj cijeni za radove uključeni su svi troškovi do tzv. pune cijene koštanja. Jedina razlika između neprofitne ustanove i trgovačkog društva, u pogledu sadržaja ponudbene cijene, jest u tome što će trgovačko društvo ostvariti profit i koristiti ga po svojoj odluci, dok ustanova, sukladno st. 2. čl. 40. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2013. godinu mora, ako se vlastiti prihodi ostvare u iznosu većem od potrebnog za podmirenje rashoda za izvršenje ugovorenih aktivnosti, iste koristiti za podmirenje rashoda redovite djelatnosti. Drugim riječima, za pokriće materijalnih rashoda ustanove, što u Hrvatskom restauratorskom zavodu redovito činimo i na taj način nadoknađujemo nedostatan financiranje „hladnog pogona“ iz Državnog proračuna.

U istom smislu ograničenje raspolaganja vlastitim prihodom propisuju i odredbe Zakon o ustanovama (NN 76/93, 29/97, 47/99, 35/08). Dakle, Hrvatski restauratorski zavod kao javna ustanova u kulturi ne obavlja svoju djelatnost u cilju stjecanja dobiti već u javnom, općem interesu. On ne ostvaruje dobit kao trgovačka društva, već tzv. višak prihoda kojim ne može raspolagati slobodno (primjerice isplaćivati dobit kao prihod članova) već ga mora upotrijebiti „za obavljanje i razvoj djelatnosti u skladu s aktom o osnivanju i statutom ustanove“ (čl. 57).

U pogledu prigovora koji su navedeni u odnosu na porezni status Ustanove vezano uz Zakon o porezu na dodanu vrijednost upućujemo na odredbu čl. 39. st. 1. t. n. Zakona o porezu na dodanu vrijednost koja određuje da su od plaćanja PDV-a oslobođene „usluge u kulturi.....koje obavljaju ustanove u kulturi....“ te dalje u stavku 3. ukoliko te usluge „obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti, pod uvjetom da ne teže ostvarivanju dobiti te ako se dobit ipak ostvari da se ne raspodjeljuje, nego se koristi za nastavak i poboljšanje obavljanje usluga“.

Osim toga, činjenica je da „oslobođenje“ po čl. 39. zapravo znači da smo oslobođeni obračuna i plaćanja poreza na dodanu vrijednost samo na novostvorenu vrijednost. Dakle, *de facto* na trošak rada i eventualni višak prihoda. No, to istovremeno znači da nemamo pravo na odbitak pretporeza na sve ulazne troškove i elemente kalkulacije pa se naizgled povoljniji status oslobođenja ustanove pretvara u nepovoljniji u odnosu na trgovačka društva koja su u sustavu PDV-a i ostvaruju pravo na povrat pretporeza te u konačnici također imaju oporezivu „dodanu vrijednost“. To dokazujemo slijedećim primjerom kalkulacije.

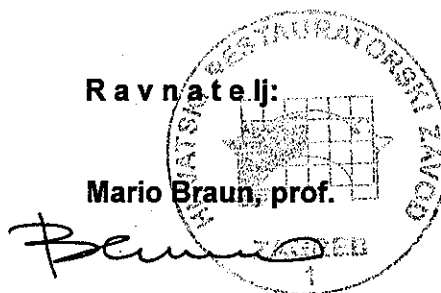

Element kalkulacije	Ustanova „oslobođena„	Trgovačko društvo u sustavu PDV-a
Trošak direktnog rada	11.200	11.200
Direktni materijalni troškovi (usluge drugih pravnih i fizičkih osoba na izvršenju programa, troškovi boravka na trenu, ostali troškovi)	49.550	49.550
Amortizacija ili doprinos pokrića za unaprijeđenje djelatnosti	2.538	2.538
Troškovi obrade dokumentacije, foto dokumentacije, laboratorijske analize	6.075	6.075
Doprinos pokrića za materijalne rashode ustanove	3.037	3.037
ukupno	72.400	72.400
plaćeni PDV - novostvorena vrijednost ekvivalent je učinka rada	(72.400-11.200)x0,25 = 15.300	72.400x0,25 =18.100
pravo na povrat PDV-a	0	(72.400-11.200)*0,25=15.300
STVARNO POREZNO OPTEREĆENJE (Obračun PDV-a umanjen za priznati pretporez)	(15.300-0)=15.300	(18.100-15.300)=2.800

Slijedom navedenoga, smatramo da su žalbeni navodi neosnovani te predlažemo Državnoj komisiji da Žalbu Žalitelja odbije kao neosnovanu.

Ravnatelj:

Mario Braun, prof.

Dostaviti:

1. Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave x 2

Prilozi: kao u tekstu